

Director:
Theodor Reculescu

Abonamente:

1 an: 150 Lei; Autori și
Bănci: 1000 Lei. Mari indus
tri 2000 Lei anual.Redacția și Administrația:
Arad, Str. Gen. Coandă 20.

Inscris în registrul publicațiilor sub No. 23/1938 la Tribunalul Arad.

Organ independent

Apărarea națională

upă cele două decenii
impământare a unei
mice dreptăți, popo-
lumii — sătule de
multă pace — s'au
născut să caute pricini de
bă.

Intrevederile, conferin-
țările, revendicările, retro-
zile, au devenit co-
zene ca orice fapt banal.
Fratatele — corolar al
enorme sacrificii, ju-
intele sacrosancte de
atenie, sunt considerate
zi ca minunate do-
de monumentală nai-
te.

Acum din ce a fost nu
e valabil în prezent.
Principiul inviolabilității
țărilor a devenit un
cronism.

Nicun e rândul copiilor
cu talent la desen să
poace în orele de re-
lație trăgând cu „tibiș-
linii la întâmplare, sta-
cind astfel după bu-
lor plac nouile aspec-
tele hărții lumi.

În acest timp, pe tru-
României, anemiat de
ni și înrăite apucături
lice, se execută una
operațiile sortite a-i
a un destin al căruia
și măreție nu o pu-
desprinde încă.
Echiul esafodaj statal
sfărâmat.

Pun în loc lucruri
pentru timpuri noui.
Înind dela înființarea
nelor de ucenici și
la reformele univer-
sitate, dela înființarea car-
elor muncitorești și pă-
la acțiunea de ri-
a satelor, dela unifi-
c legislative și până
guirile de asigurare
itor cetățenilor, cons-
nu fără îndreptă-
năndrie, că în țara
ră a început să se
ze, să se lucreze
și fără hodină,
u întărirea credinței
abilitatea poporu-
omân, pentru jus-
ea dreptului său de
înlocuit de frunte
certul statelor euro-
și pentru binele in-
naționi.

Se strâng rândurile în
jurul Tronului — în jurul
ideei de Stat Român ina-
lienabil — dându-se o cu-
venită replică celor ce ne
pândesc cu ochi vrăjmași
și gânduri hulpave.

E ceasul al doispreze-
celea...

Dar cel puțin în cea-
sul al doisprezecelea tre-
zit!

Remus Gorgan

STEAUA

Dintre obiceiurile de Crăciun
ale românilor, cel mai speci-
fic este umblatul cu steaua.
Știu toți creștinii că această
datină s'a înfiripat în amintirea
Stelei care a călăuzit pe cei
trei Crai dela Răsărit spre lo-
cul de naștere al Celui ce avea
să se numească Învățătorul și
să devine Mântuitorul, — op-
rindu se deasupra peșterii.

Adevărul acestei întâmplări
a fost atestat științificește. Este,
prin urmare, sigur că „Steaua”
dela nașterea lui Isus Hristos
s'a arătat. Acum, va spune
unul și altul, faptul că Fiul
Mariei s'a născut exact în
noaptea aceea, nu este decât
o simplă coincidență.

Desigur, pentru cei cărora
li-e lene sau frică să raționeze.
Iezuiții spuneau: Crede și
nu cerceta.

Noi spunem: Cercetează
pentru ca să crezi! Dacă vei
porni însă cu convingerea că

(Continuare în pag. 3-a)

Petre Selegean

De undeva, de departe,
pe undele eterului, aud sun-
de sărbătoare. Cine știe
din ce colț depărtat al bă-
trânei Europe vine acest
cântec de Crăciun, iar dan-
gătul clopotelor vestește
pacea care a înlănit —
măcar și pentru câteva zile
— omenirea. Acolo, ca și
aici, ca pretutindeni, azi e
pace.

Cuvine se să lăsăm la
poarta susțelui nostru
străie de fiecare zi inti-
nate de păcatele, de ambi-
țiile meschine cari ne-
au ținut o atât de strânsă,
și păgubitoare povări și,
numai cu podoaba conștiin-
ței, să pătrundem în tem-
plul din noi, să asezăm
lângă icoana Adevarului a
mintirea faptelor noastre
bune și rele, să le facem
socoteala și să ne cufremu-
ram de netrebuia noastră.
Să ne împărtăsim din po-
turil iubirii pentru aproapele,
să înămănaforă re-
semnări și, bătând o cruce
— mare cât o mătanie — să
ne amintim că, mai devreme
ori mai târziu, pe fie-
care il aşteaptă urcușul
către Golgota. Să ne facem
deci vrednicici de iadurarea
Domnului și de iubirea se-
menilor.

Să ne hotărим la o fap-
tă bună azi, la praznicul
Nașterii Mântuitorului. Să,
amintindu-ne că în fiecare
zi căte o stea — steaua fie-
căruia — se opreste deasupra
căte unei colibe mai de
aci, sau mai de departe, în ca-
re o nouă viață înmugures-
te, și un nou fiu al Neamului

In loc de cronică muzicală

Concertul de famfară

Concertul din seara de Sâmbătă, 17 Decembrie 1938, de la teatrul comunal, ne-a dat
din nou satisfacția unei foarte
reușite manifestații culturale
românești.

Muzica regimentului 93 Inf
„Cloșca”, din Arad, întrigă-
cu muzicile militare din Ti-
moșoara, Oradea și cu cea a
poliției din Arad, a oferit me-
lomanilor un foarte reușit con-
cert, de înaltă ținută.

Pentru acești puțini la
număr cunoșători de muzică
scriem rândurile de față. Fap-
tul acesta își are deosebită ex-
plicație. Sâmbătă am avut
prilejul să cunoaștem preferi-
ritele celei mai mari părți din
tre auditori. Dint-un program
cu: Rossini, Bach, Beethoven,
Puccini și Tschaikowsky,

piesă care s'a bucurat de cel
mai mare „succes” a fost
„Dansul Oriental”, de Valstedt.
Publicul a cerut cu energie
repetarea acestei bucăți, ceia-
ce se și întâmplă. Deabia atunci
am înțeles pentru dl. Botto
a introduce în program piesa
aceasta, care deosebită nu ca-
drează cu un concert de im-
portanță celui de Sâmbătă.
Dl. Botto este, incontestabil,
un bun psiholog.

Programul a inceput cu u-
vertura la „Wilhelm Tell” de
Rossini, o bucătă în care simți
voioșia aceia specifică a pă-
rintelui muzicei italiene, lucru
îndeobște greu de nuanțat.
Dlui Botto i-a reușit de minune.
În „Revenirea Primăverii” de
Bach, am putut vedea în-
treaga măsură a capacitații di-

vine să-și completească soar-
ta cu a noastră, schintea
Divinității care sălăștuese
în noi să ne lumineze calea
cea dreaptă. Azi putem fie-
care, alăturându-ne acțiunii
pentru ridicarea satelor și
salvarea copiilor, începuta
de Ministerul sănătății, să
sim-prin obolul nostru în-
gerul păzitor al căte unui
pui de românaș ce va a-
vea sarcina să păstreze și
să transmită moștenirea de-
la strămoși, sau — prin ne-
păsarea noastră — să fim Iro-
zii Neamului românesc.

Astăzi, într'al douăzeciile
an dela Unire, se cuvine
mai mult ca oricând, să se
amintim de suprema jertfă
a generației dela 1918. Ver-
surile venerabilei doamne
Maria Botiș Ciobanu sănătă-
jească drept memento. Stră-
dania noastră trebuie să
ie de-a ne face vrednici
de jefele înaintașilor.

Să răspătim iubirea lor
pentru noi, cu iubirea noas-
tră pentru văstarele tinere
ale Neamului.

E praznicul Nașterii Ce-
lui care ne-a iubit mai
mu t decât pre Sine — și
sun de sărbătoare se au-
de ...

Th. Reculescu

La praznicul Nașterii

mai mult ca oricând, să se
amintim de suprema jertfă
a generației dela 1918. Ver-
surile venerabilei doamne
Maria Botiș Ciobanu sănătă-
jească drept memento. Stră-
dania noastră trebuie să
ie de-a ne face vrednici
de jefele înaintașilor.

Să răspătim iubirea lor
pentru noi, cu iubirea noas-
tră pentru văstarele tinere
ale Neamului.

E praznicul Nașterii Ce-
lui care ne-a iubit mai
mu t decât pre Sine — și
sun de sărbătoare se au-
de ...

Th. Reculescu

Cuvinte de Crăciun

Vine Crăciunul!

Sărbătoarea bucuriei pentru
mari și mici.Marea sărbătoare ce ves-
tește nașterea Mântuitorului
izbăvitor de păcate.

Insăși natura s'a pregătit să
o aștepte așa cum se cuvine:
și a imbrăcat hoīna albă a ne-
vinovăției, a pus flori de
ghiață la ferestre și a arun-
cat punți de oglindă peste ape.

Drumeții sunt mai rari acum.
Său strâns în jurul sobei să
depene din firul poveștilor cu
feti-frumoși, sau să pregătească
belșugul și frumosul cu ca-
re tot creștinul întâmpină Cră-
ciunul.

Pentru copii, Marele Praz-
nic înseamnă prilej de inten-
să desfătare. Din câteva lem-
nișoare și hărții colorate își
înghiebează o stea, simbol al

Stelei vestitoare de Minuni,
și pornesc din prag în prag
să împrăștie veste la nașterii lui
Hristos:

„la scuți și voi boieri mari,
Florile dalbe

„Că vă vin colindători

„Noaptea pe la cântători
„Si v'aduc pe Dumnezeu

„Să vă măntuie de rău”.

Dar căte datine fermecător
de frumoase nu împodobesc
aceste sărbători ..

Moș Ajunul, cu nucile'n bu-
zunare și corgeii pe mână,
Steaua cu cei trei Crai dela
Răsărit și Irod cel crud, o su-
medenie de colinde una mai
minunată decât alta, Irozii,
Capra și multe altele.

Si nu știu, sunt întrădevăr
datinele noastre cele mai fru-
moase, sau nemărginita dra

(Continuare în pag. 3-a)

Elena Gorgan

Când Beethoven a scris si-
mfonia cincia începușe deja să-
si piardă auzul Rușinându se
de infirmitatea lui, a făcut din
ea cel mai mare secret al vi-
etii sale. Până către sfârșitul
vieții, nimeni n'a știut că Be-
ethoven e surd. Desigur că
suferințele sale sufletești erau
dintre cele mai groașnice. Si
acestea au format subiectul a-
cestei capo d'opera care se
mai mumește și „Simfonia
Soartei”.

In Alegro, întâlnim un mo-
tiv — motivul principal —
despre care se spune că i-a
fost sugerat de trilul unei
mierle din Pădurea vieneză,
brăzdat de intervenția tim-
panelor, ceeace ar reprezenta
desele loviturile ale soartei, că-
zute asupra omului. Acesta
insă, după fiecare lovitură,
iși adună forțele, și urmează
drumul. Tot sufletul cloțotitor

(Continuare în pag. 2-a)

POPASURI

Taraba literară a „Adevărului”

Nu citesc Adevărul Literar, decât atunci când întâmplător îmi cade în mâini. Își aceasta, pentru binecuvântatul motiv că prefer să mă impărtășesc din curațenia sufletească și profesională a celor care fac să apară Universul Literar. Am avut intotdeauna convingerea că la Adevărul Literar se săvârșește un odios trafic în numele Frumosului. Mi-a făcut intotdeauna impresia unei tarabe cu o emblemă răsunătoare, în dosul căreia se vinde „marfă dela foc”, sau surogate în ambalaje care dău impresia originalului.

Un faț recent mi-a întărit această convingere. Aruncându-mi privirea pe un afiș al amintitei reviste, atențunea mi-a fost reținută de următorul titlu: „Viața tragică a lui Nikolaus Lenau”.

Nikolaus Lenau!

Am cumpărat revista și am citit chiar pe stradă ceeace mă interesa. Mai bine zis: ceeace mă ar fi interesat. Pe-o pagină întreagă, domnul autor a scris... nimic! O biografie foarte aproximativă și mai cu seamă, foarte incalcită; nici un cuvânt despre opera poetului și deasemeni, nici o vorbă despre ceeace ar fi vrut să nsemneze titlul articoului. Revolta mi-a abrutizat pentru cîteva momente sufletul, făcându-mă să simt în acelaș timp regretul că s-a săvârșit o impietate față de marele Lenau și ne-înțelegându-mă păcălit, am aruncat 5 Lei,

„Viața tragică a lui Nikolaus Lenau” Ce titlu cuprinzător! Cu cîtă bucurie am desfăcut paginile, cu cîtă înfrigare le-am parcurs... Dar pe Nikolaus Lenau nu l-am putut găsi. Dl. Mihai Procopie n'a înțeles nimic din Lenau. Pe Lenau numai marele nos tru Eminescu l-a putut înțe-

lege:

„O Liebe, süsser Schmerz der schlummerlosen Nächte” Sau, când în 1832, Lenau scria din Weinsberg: „America îmi este necesară la dezvoltarea educației mele. Vreau să-mi trimit fantasia la școală pădurilor seculare, iar înima să mi-o chinui cumplit în dorul după iubite”. Dea semenea dl Procopie n'a înțeles nimic din desnădejdea poetului:

Du Rose meines Herzens!
Vom stillen Strahl des
Schmerzens
Bist du gebeugt und blasser.
Ich möchte dir zu Füssen,
Wie dieser Blume Wasser,
Still meine Seele giessen!
Könnt' ich dann auch nicht
sehen
Dich auferstehen.

Sau:

Du trüber Nebel, hullest mir
Das Thal mit seinem Fluss,
Den Berg mit seinem
Waldrevier
Und jeden Sonnengruß.

Nimm fort in deine graue
Nacht
Die Erde weit und breit!
Nimm fort, was mich so
traurig macht,
Auch die Vergangenheit!

Cât de frumos iubea Lenau
Natura!

În 1838, când calea ferată își tăia drum prin pădurile neatinse până atunci decât de câte un cuiu înșipăt în trunchiul streljarilor bătrâni pentru ca — după obiceiul din statele catolice — să se poată odihni acolo căte-o icoană a Maicii Preacurate, Lenau a scris una dintre cele mai dulioase poezii ale sale: „An den Frühling 1838”. Reproducem cîteva strofe:

Mitten durch den grünen
Hain,
Ungestümer Hast
Frisst die Eisenbahn herein.
Dir ein schlimmer Gast.

Bäume fallen links und
rechts,
Wo sie vorwärts bricht,
Deines blühenden
Geschlechts
Schont die rauhe nicht.

Auch die Eiche wird gefällt
Die den frommen Schild
Ihrem Feind entgegenhält,
Das Marienbild.

Küsse deinen letzten Kuss,
Frühling, süß und warm!
Eiche und Maria muss
Fort aus deinem Arm!

Până să-si dea sfârșitul
într-un ospiciu de alienați din
Vienna, Lenau a fost poetul
tristeții:

Vom Felsen stürzt die
Gemse dort,
Enteilet mit den Winden;
So sprang von mir die
Freude fort
Und ist nicht mehr zu finden.

Regretăm că spațiul ne este
atât de limitat. Vom încerca
însă în viitor să prezintăm
cărților noștri — pe cît ne
va fi posibil — opera marei
Lenau, cel pentru care Mihail
Eminescu a avut o nerămurită
admirație echivalată numai
de cea pentru Schopenhauer.

Th. Reculescu.

„Ardealul” urează tuturor căitorilor, prietenilor și colaborarilor săi: Sărbatori fericite.

Cad fulgii...

Cad fulgii din văzduh, ca visuri albe.

La porți auzi cântând „Florile dalbe”!

Se aprind pe la fereștri lumini bizare

Și anu' șogonează'n calendare!

Pe Moș Crăciun l-am întâlnit pe stradă:

Ducea cu el o lume cu zăpadă,

O lume de argint și jucării

Pentru copii!...

L-am întrebat, din ochi, de unde vine,
Și moșu s-a uitat chioriș la mine:

„De unde vrei să viu?... Cine nu știe,

Că eu mă nasc și mor din... fanterie!”

Cad fulgii din văzduh, cad fără glas!

Din lumea'n care cad n'a mai rămas

Decât o pată albă pe-un cavou!...

Pe trotuară pașii n'au ecou

Și când privesc la lumea care trece,

Un gând involburat mă face rece!

Sânt oameni vii,

Sau sănt stații!...

Pe 'ntinderi de câmpii aleargă vântul

Și-a'nbătrânit azi noapte'ntreg pământul!

Prin hornuri ieșe fumul alb și greu

Și-mi pare'n el că văd pe Dumnezu

Cum se'mprătie'n spațiul, să-si găsească

Una chip de lut, ce'n noapte-o să se nască!

Pe-aici e intuneric, dar El știe

Că din innalt și-o smulge o făcie,

Cu care va porni

Și-L va găsi!...

Cad fulgii din văzduh, ca visuri albe

La porți auzi cântând „Florile dalbe”.

Al. Negură.

Douăzeci de ani dela Un

Crăciun 1918

In cete fulgușorii coboară peste sat,
Și-a clopotelor glasuri, prin vâi și munți strabat
Si toaca se audă și toate parcă spun:
E sărbătoarea păcii, e ziua de Crăciun.

Părintele 'n ornate i-așteaptă pe creștini,
Dar casa sfântă-i goală, abia sosesc puțini
Moșnegi cărunți ce calcă în groapă c'un picior
Si lângă strana goală copii: nepoți de-ai lor.

Pe unde vor fi oare vonicii, fiii mei?
Părintele se 'ndreaptă — și pleacă după ei,
La casa lor se'ndreaptă cucernic gândul lui,
Dar casa e pustie, în casă nime nu-i.

Căci tată, fiu și frate de mult s-au dus în foc
S'aducă țării fală, și neamului noroc...
Cu gândul iarăși pleacă părintele prea bun,
Căci vrea să-si vadă fiii în ziua de Crăciun.

Cu treeră acum păduri și vâi adânci
Și stepe mari, întinse și munți înalți și stânci
Pătrunde cu gândirea o tristă, rece fară,
Cu văete și lacrimi, cu dor și jaleamară,

Dar nici aici nu-i află... — Părintele duios
Si 'ndreaptă acuma gândul pe-un râu ce curge
Pe lângă el cubardă, dar inima-i se frângă,
Căci lângă râu zac morți și râul e de sânge...

De-o parte și de alta, în jur movile mii,
— Aici pe plaiul Morții, în stepele pustii,
Pe plaiul ud de sânge cu oase-acoperit —
Aici își află fiii Părintele smerit,...

MARIA BOTIȘ-CIOBĂ

Concertul de famfară

(Urmare din pag. 1-a)

al lui Beethoven, toate tristeții copleșitoare, insăramătoarele strigăte de revoltă și de resemnare sunt zugravite majestos în această parte.

Adagiu, una dintre cele mai dulioase pagini scrise de Beethoven, arată unele asemănări cu allegro-ul în mi bем dintr'a patra și cu cel în la minor din simfoniea sapea.

Celealte două părți nu pot adâncii mai mult starea sufletească a auditorului, — lucrul ar fi imposibil — dar îi menține până la ultima măsură, aceea încordare nemaiîntâlnită.

Aici avem de făcut unele reflecții: Simfonia a cincea este scrisă pentru coarde. Prelucrarea ei pentru famfară să fie făcută cu migală multă, știm, dar faptul nu poate însemna mai ci glumele impreunătoare ale

mult decât o experiență — de mare importanță, e adevărat — dar totuși nimic mai mult decât o experiență. Instrumentele cu coarde nu sunt de înlocuit în finalul primei părți în andante și în scherzo. Sunt în prima parte, niște modulații cari îți pătrund adânc în suflet și îți desvăluie sentimentul acela de milă pe care Beethoven îl avea față de sine. Ei bine, famfară nu are posibilitatea să le redea nealterate aşa cum desigur le-a simțit marele Beethoven. În scherzo, contrabașii cu coarde au o importantă intervenție, dânduți impresia că asisti la veselia unui monstru, par că îi auzi dansul greoi, rănitul macabru, apoi eroii pasiilor cari se desfățează. Desigur că Beethoven a vrut să zugrăvească a-

In partea două, programul a inceput cu -Rapsodia Ro- (Continuare în pag. 4-a)

Scrisoare

pentru Nelly

de fări,
de mări,
spătări
culo de zări;
sa mea
ogăriant
am ascuns
ia
mă de argint;
mea mea,
mea ta,
mea 'n care
știe nimenea,
nu răvas
ga unui fluturaș
muri
mă-fi, ca să poți citi:
flutul meu!

ea, eu
al fericit
ju-mi ești Dumnezeu.
nă fereastră înimii
un altar,
rădelență nădejdii
nu-i jar
prăstiuind tămâie:
ngostea.
șă-i. Așa o să rămâie.
P. Selegan.

ma Scala Arad
fotograful Filmelor Mari
Telefon: 20—10.

răciun

ntre cele mai grandioase
anului — Premieră
sărbători — un film
de sărbători

**Alarmă în
India"**
nunea filmelor
technicolore
d'opera lui Ale-
andru Korda.

vizionați-vă pen-
sărbători cu peste
enit din heleșteul
bei dr. Petrica, la
uttwak și
I. Abramovici
Calea Banatului 4.

gant vă puteți îmbrăca
mai la

Croitoria CSONT
e găsiți și stofe în mare assortiment.
Arad, Str. Goldiș. — Tel. 25—69.

ere inventarului cu 15% reducere din prețurile de fabrică
Aparate electrice de casă
pentru CADOURI DE CRĂCIUN cele mai frumoase și practice
Candelabre și Radio, depozit de fabrică
AN SANDOR și Comp.
Bul. Reg. Maria 18.
de la bătrăi!

Colțul Satanei**Despre... cronică**

Boalele sunt de două feluri: acute (în muzică) și cronică. Cronicile la singular se numesc: cronică.

Și după cum cel atins de beteșug este de meserie economist, literat sau sportiv (excepție fac numai cavaleriștii, care pot deveni... cumularzi), boala va fi... cronică literară, cronică economică sau cronică sportivă.

Prima subdiviziune a boalelor este caracterizată prin efemeritate, sau — când nu îngrijită cum se cuvine — prin tendința de a devia în... cronică.

Cea de a doua diviziune: cronică, poate fi acută, gravă, minoră, majoră sau... tâmpită.

Cei ce sunt alinișii de acest beteșug se numesc... cronicari.

Prin urmare vom avea cronicari literari, cronicari economici (sau economicoși) și cronicari sportivi.

"Cronică sportivă" se vindecă prin autosugestiune (vezi Coué). „Cronicarul“ spre a se tămaudui își va zice fără incedare: *mens sana in corpore sano, mens sana in corpore sano, mens sana in corpore sano*, până ce nicio fibră din corp nu va mai fi afectată de oribila boală.

Ar mai putea fi și un alt leac, tot pe atât de eficace:

Un leac băbes - *descâncetul*. Să-i cânte tigana de deochi și nu numai că se scapă creștinul de bolesniță, dar nicio dată nu va mai fi atins de duca-se pe pustii.

Dar, uitam.

„Cronică“ mai are o caracteristică: e molipsitoare.

Totuși, să nu cumva să vă faceți iluzia că statul ar fi luat vreo măsură de carantinare a ... cronicarilor.

Nici poveste.

Era indicat să se înființeze o „cronicărie“ în genul *leprozeriei* dela Tîrchiilești.

Dar cine să o facă?

„Cronicarii“ sunt lăsați de capul lor să circule unde, când și cum place.

Chiar și la Arad avem câțiva cronicari, suferind, — unii de cronică literară, — alții de cronică economică, cei mai mulți de cronică sportivă și căte unul de toate la un loc.

De altfel aceștia din urmă sunt și cei mai greu de tămaduit.

Dar ne simțim obligați moralicește să amintim aci o faptă demnă de toată lauda.

Stăvilirea propagării acestui flagel se datorează, nu statului cum ați fi fost inclinați să credeți din capul locului, ci inițiativelor particulare, care a creat o seamă de așezăminte cu scopul și de a-i izola pe „cronicarii“, dar și de a observa evoluția boalei lor.

In felul acesta a luat naștere așezământul „Litera“, care de curând și-a mărit câmpul de activitate prin înființarea unei clinici pentru cronică sportivă.

La inaugurare a luat parte și directorul nostru Dr. Th. Reculescu rostindu-le următoarea cuvântare:

La inaugurarea clinicei pentru cronică sportivă a așezământului „Litera“.

Sunteți sportivi sută'n sută :
O echipă minunată
Care-a scris revista toată
Far'a face, hands" vreodata.

Această simțită cuvântare ce denotă o adâncă cunoaștere a stărilor de fapt, a fost răsplătită de onor. public cu vii și prelungite aplauze.

Din pricina spațiului prea restrâns suntem nevoiți să ne oprim aici.

Ne rezervăm însă plăcerea de a reveni cu detalii de îndată ce așezământul *Litera* se va învredni de lauda noastră cu a nouă operă demnă de cele care i au creat faimă de care se bucură.

Satan
pentru conformitate:
Remus Gorgan

Cuvinte de Crăciun

(Urmare din pag. 1-a)
goste pentru tot ce e românesc ne face să le vedem astfel?

Au, fărăndoială, și alte poape obiceiuri minunate, dar ale noastre ne par deosebite fiindcă sunt sfintite cu belșugul sufletesc al moșilor și strămoșilor noștri, fiindcă sunt vecchi ca și pământul pe care îl călcăm.

Datorii suntem să le păstrăm, să le cultivăm ca pe florile din seră, să fim mândri de ele ca de o comoară prețioasă păstrată peste timpuri în poseda tuturor marilor fur-

tuni ce s-au abătut asupra neamului nostru.

De aceea, lăsați copiii să ducă din casă în casă minunata veste, lăsați-i să risipească pretutindeni veselia și bucuria și voi. Primiți nevinovații soli cu zâmbetul în suflet și pe buze, cu vorbe blânde și cu mici daruri, care le pot revărsa în suflet atâtă bucurie.

Rădeți cu toții și vă bucurați că Mănușa cea Mare se apropie.

ELENA GORGAN

Concertul de famfară

(Urmare din pag. 2-a)
ita cere multă, exceptional de multă muncă, dar spic onoarea domnului Botto, domnia sa posedă, pe lângă alte exceptionale calități, și o putere de muncă extraordinară. Așteptăm abia să-l ascultăm interpretând Simfonia nr. 3 de Beethoven, în cadrul concertului cu Filarmonica, ce va avea loc în Ianuarie la Palatul Cultural.

In selecțiunile din „Tosca“ de Puccini, dl. Botto s'a arătat tot atât de sigur ca și la concertul de anul trecut, în „Madame Butterly“. Uvertura „1812“ de Tschaikowsky, care a făcut parte și din programul de anul trecut, a reușit să ne emoționeze în aceiași măsură. Un om exceptional ca Tschaikowsky, a reușit să scrie pe portative o pagină din istoria lumii, dându-ne posibilitatea să ne pătrundem de sublima nebunie încercată de cel mai genial militar al timpurilor — Napoleon asaltând Moscova — și să înțelegem tragedia celei mai umilitoare înfrângeri a celui care a vrut să fie stăpânul lumii.

Maestrul Botto ne a obisnuit dintr'un început cu lucruri minunat de frumoase și uimitor de multumit pîntru strădania de a nu ne decepționa. Faptul ace-

Th. Reculescu

Dece cumpără toată lumea la

marele magazin de sticlărie și porțelanuri?

Deoarece cea mai mare și cea mai veche firmă din țară, conform, vechilor tradiții, servește on. clientelă cu cele mai bune mărfuri și cu cele mai reduse prețuri

Deoarece cu toate greutățile de import din ultimul timp, și în anul acesta firma a reușit să se aprovizioneze pentru târgul de Crăciun, cu cele mai fine mărci de porțelanuri, cristale și bibelouri din străinătate, pe care într'un foarte bogat assortiment le pune la dispoziția clientelei.

Deoarece cei 72 de angajați, cele 3 casse și 3 mese de impachetat asigură, cu toată extraordinar de marea afiuență, un serviciu impecabil și rapid.

Deoarece în incăperile dela etaj ale expoziției, firma expune peste 50.000 buc. obiecte pentru menaj, ale căror prețuri au fost reduse cu cca 20-30% din prețurile de zi și ele foarte reduse.

Deoarece pe lângă servabilitatea, excesivă fiecare cumpărător primește un bon cu ajutorul căruia poate deveni câștigătorul celor mai frumoase și mai valoroase cadouri de Crăciun.

Noi căutăm să venim în ajutorul Dv. la cumpărarea cadourilor de Crăciun, rugându-vă să ne sprijiniți vizitându-ne expoziția fără obligația de cumpărare.

STEAUUA

Din faptele străjerești

(Urmare din pagina 1-a)
„nici aşa n'ai să crezi”, atunci toată osteneala e zadarnică.

Dar să revenim la steaua magilor.

Arătarea acestei stele ţine de minuni, — chiar dacă a fost o simplă coincidență. Pentru nici minunile nu sunt lucruri supranaturale, cum gresit se crede. Minunile sunt doar aspecte inedite, asociere necunoscute a unor fenomene naturale. Dacă năzuim a adânci înțețea minunilor, am constat că, deși le-am desvăluit taină, considerația noastră pentru ele n'ar scădea de fel; le-am înțelege, considerându-le și mai departe drept minuni.

Dumnezeu nu se poate înjosii până la a face pe scamatorul de dragul incredulității unui sau altuia. El se slujește numai de lucruri și fenomene cunoscute pentru a Se arăta. Doar imbinarea lor puțin obișnuită este menită să ne atragă atențunea.

Steaua de deasupra peșterii din Betleem nu era decât o „simplă” cometă. Tocmai „coincidență” de a apărea concomitent cu nașterea minunată este un semn divin care în loc să ne satisfacă orgoliul de „raționali” ar trebui să ne încâlzească puterea credinței. Pentru totul este relativ, totul depinde de credința noastră. Căci lumea este pentru noi ceeace credem nostrămuțat că este. Pentru cei dinaintea lui Magellan pământul era de forma unei clătite. Pentru cel care ar putea crede că e'n stare să miște muntele din loc, muntele s'ar mișca. Cel puțin, el ar avea impresia și sentimentul că muntele se mișcă sub acțiunea voinței lui.

Petre Selegean

Stolul școalei primare Nr. 15 cu o piesă morală pregătită de dna Elena Gorgan.

S'au impărțit apoi copiilor săraci darurile (ghete și paltoane) cumpărate cu banii colectați de străjerii acestui stol.

Festivalul s'a încheiat cu cuvintele de îndemn la mai multă înțelegere pentru cei oropsiți, rostit de dl. Dimitrie Ciobota directorul școalei.

După această sănătăție cuvântare s'a cântat Trăiască Regele și asistența a manifestat îndelung pentru M. S. Regele Carol II, și pentru Marele Voevod Mihai. și a dlui Traian Codreanu,

**Pentru Crăciun ȘOSONI, GHETE și nouăjăi
în MODĂ BĂRBĂTEASCĂ**

La Frații APPONYI Arad

Dl. Stoïadinovici a format noul guvern Iugoslav

Belgrad, D. Stoïadinovici, președintele consiliului de miniștri, s'a prezentat la Palatul Regal unde a fost primit în audiencă specială de Prințul Regent Paul.

Potrivit uzului parlamentar, după alegerile generale pentru Cameră, d. Stoïadinovici a prezentat demisia guvernului

lui.

Dat fiind că lista d-lui Stoïadinovici a obținut majoritatea absolută în două treimi din circumscripțiile electorale, având 300 mandate din totalul de 371, Prințul Regent Paul a încredințat tot d-lui Stoïadinovici mandat de a forma noul guvern.

O plângere a d-lui Benes

Londra, D. Eduard Benes, fostul președinte al Republicii cehoslovace, a cerut autorităților să interzică publicarea și punerea în vânzare a unui

In reclamația sa, d. Benes tagăduiește că ar fi autorizat pe autor să prezinte lucrarea ca fiind inspirată de el și adaugă că face rezerve exprese asupra a numeroase pasajii cu care nu este de acord.

Darul de sărbător

al M. S. Regelui pt. plugarii tă-

M. S. Regele, în marea Sa dragoste și grija pantru sărănicimea noastră, a dăruit Serviciului social sumă de 2.000.000 lei destinață cumpărării a unei de pluguri la o mie de plugari dintr-cei mai vrednici.

Sarcina de a aduce la înălțarea Inalta hotărâre regală a fost încredințată fundației culturale "Pinciplele Carol"

Comentarii-Polemici

Amicul nostru Selegean a publicat în "Innoirea" o schiță. **In poala toamnei**

Ploaia de acum să l-fi de terminat să se creadă în plină toamnă, sau cumva — distrat cum e — a intervertit ordinea anotimpurilor?

Domnul Ion. I. Pogana, într-un articol publicat în confratele "Curierul", începe să injure.

Curios! I s'a irosit vocabularul lăudativ, sau... nu mai există niciun individ, care ar putea fi lăudat.

Transpiră svonul (de mirare, că doar nu se prea poate

spune că e cald) că de tele Sărbători revista "Lit" se va înnoi cu noui "pene" care spune-se au... presă nă. Ce-i lipsea chelului?

Confratele "Bravo!", până ieri, alătări numai... literar, a devenit umoristic.

Memento "Litera".

Satan e disperat!

Se pare că "Litera" botează și de aceea și-a târziat apariția până amiază tipărirea ziarului nostru.

In cele din urmă să știi: îi vine rândul în rul viitor.

Cea mai lungă legătură radio-telefonică a fost inaugurată

Washington, D. Sayre, ministru adjunct al afacerilor străine, a inaugurat Marți cea mai lungă legătură radiotele-

fonică din lume, între hington și Sydney (Aust.)

Slovaci vor să rămână în cadrul Republicii Cehoslovace

Berlin, "Berliner Beurszeitung" anunță, contrar unor sponuri răspândite în ultimul timp, că, în urma constituiri, Dietei slovace, poporul slovac și a exprimat cu hotărâre voința ca Slovacia să rămână un stat federal în cadrul Republicii Cehoslovace.

Cu aceasta, se desmîntă toate sponurile în legătură cu intenția Slovaciei de a trece sub altă stăpânire sau de a și proclama independență. Gu-

vernul slovac, a aprobat categoric politica guvernului central dela Praga.

Porc sălbatic

se găsește la firma

HOFFMANN coloniale Arad, P. A. Iancu. Debitoři sunt rugați să se adreseze dintimp pentru a li se zicea cantitatea necesară.

Perfectiunea radiotecnicii Selectivitate perfectă Tonalitate minunată caracterizează marca mondială

Radio Philips

Se prezintă la dorință și se vinde și în rate de 15 luni la **Salon Philips** Geza Rosenfeld

minunat ambalate și mai estime ca oriunde la DROGHERIA

VOJTEK și WEISZ
Proprietatea ORDELT LADISLAU — Priviți-ne în vitrine!

CADOURI